

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114222345
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114222345.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Annou Mihálikovou, v právnej veci navrhovateľa: L. S. U., U..G..C., L. Č.. XX, XXX XX X. XX, N.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, proti odporkyni: H. K., B.. XX.XX.XXXX, O. X. XXX XX Ž., B. U. XXX/X, štátnej príslušníčky Slovenskej republiky, o zaplatenie 340,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie o návrhu v časti o zaplatenie sumy vo výške 90 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania **z a s t a v u j e .**

V ostatnej časti návrh **z a m i e t a .**

Odporkyni právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.06.2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia istiny vo výške 340,84 Eur ako pohľadávky z titulu odporkyňou riadne nesplateného úveru poskytnutého navrhovateľom ako veriteľom odporkyni ako dlžníčke na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2010 v spojení so zmluvnými dojednaniaми k tejto zmluve. Predmetom tejto zmluvy je poskytnutie úveru odporkyni vo výške 960,-Eur. Celkovú čiastku úveru, ktorú musí ako dlžníčka zaplatiť vo výške 2.160,48 Eur (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) sa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 51,44 Eur vrátane úrokov vždy ku 16-temu dňu v kalendárnom mesiaci, s prvou splatnou splátkou ku dňu 16.08.2010 a poslednou k 16.01.2014. Veriteľ oznámil dlžníčke, predpokladanú výšku RPMN úveru 70,02%, výšku priemernej RPMN - 51,49%, ročnú úrokovú sadzbu 70,02%.

Odplata za poskytnutie služby v zmysle Článku 8 ods. 8.1 písm. a) dohody - spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru na základe žiadosti dlžníka je vo výške 138,14 Eur. V zmluve bol uvedený účel čerpania úveru - zariadenie domácnosti.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky č. 22 o viac ako 3 mesiace, navrhovateľ uplatnil právo veriteľa na okamžitú splatnosť úveru, pričom do okamžitej splatnosti úveru dňa 22.12.2013 odporkyňa zaplatila sumu 1.819,64 Eur z požadovanej sumy 2.160,48 Eur. Počnúc nasledujúcim dňom, kedy sa dostala dlžníčka do omeškania s plnením peňažného dlhu, si navrhovateľ ako veriteľ uplatňuje zákonný nárok na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy.

Z karty klienta - H. K. k predmetnej zmluve zo dňa 23.01.2014 vyplýva rozpis jednotlivých splátok, jednotlivých mesačných splátok dlhu, ako aj celková suma, ktorú odporkyňa navrhovateľovi uhradila splatením vo výške 1.819,64 Eur. Osobitne sú zúčtované penalizačné faktúry.

Osobitným listinným dôkazom je oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 25.6.2010 podpísaná len veriteľom obsahujúci osobitné údaje najmä o poskytnutom úvere ako číslo úveru, schválená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky úveru, dátum prvej a poslednej splátky úveru, periodicita splácania úveru, dátum splatnosti splátky, celková výška úveru, RPMN a priemernú hodnotu RPMN, odplatu za poskytnutie služby v zmysle čl. 8, ods. 8.1 písm. a) ako ďalšie údaje týkajúce sa poskytnutého revolvingu.

Okresný súd rozsudkom č.k. 40C/44/2014-36 zo dňa 03.10.2014 predmetný návrh zamietol a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/173/2015 zo dňa 30.04.2015 bol označený rozsudok prvostupňového súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie s uloženou úlohou pre ďalšie konanie - opätovne posúdiť obsah zmluvy o revolvingovom úvere a to v kontexte podanej žaloby, pri zohľadnení oznámenia veriteľa, predloženého v konaní navrhovateľom na preukázanie jeho tvrdení ako jednostranného právneho úkonu veriteľa, pretože nebolo podpísané odporkyňou.

Prvostupňový súd viazaný právnym názorom vysloveným v rozhodnutí nadriadeného súdu a v rozsahu stanovenej úlohy opätovne posúdil obsah právneho titulu, na základe ktorého uplatnil navrhovateľ svoju pohľadávku v spojení s doteraz vykonaným dokazovaním vo veci predovšetkým z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, na obsah ktorých súd poukázal vyššie.

Ďalej mal k dispozícii výpoveď odporkyne procesne zabezpečenej na pojednávaní zo dňa 03.10.2014, z ktorej zistil nasledovné skutočnosti. Peniaze si nepožičiavala za konkrétnym účelom, že by si chcela niečo kúpiť, tieto potrebovala na bežnú spotrebu (platila z týchto peňazí stravu, ročné nedoplatky na zúčtovaniach elektriky, vody, bežné výdavky). V tomto čase bola na plnom invalidnom dôchodku, jej jediným príjmom bol invalidný dôchodok vo výške 260,-Eur mesačne. Ak by tento príjem nemala, úver by jej nedali. Jej manžel bol v tom čase zamestnaný. Pred podpísaním zmluvy o úvere si otvorila nový účet v ČSOB pobočke v Žiline, ktorý bol čisto na splácanie dohodnutého úveru a každý mesiac na tento účet vložila sumu 51,40 Eur. Potvrdila, že si požiadala o odloženie dvoch splátok úveru, akým spôsobom za túto službu zaplatila navrhovateľovi si nepamätá, ale pri podpísaní úverovej zmluvy neplatila nič. Je si vedomá dlhu voči navrhovateľovi, tento zodpovedá žalovanej sume. Doplnila však, že navštívila ju pracovníčka L. S. N.. J. G., dňa 24.07.2014, keď jej na splátku úveru odovzdala 90,-Eur. Súdu predložila originál potvrdenia o prevzatí peňažných prostriedkov pracovníčkou navrhovateľa. Pri žiadosti o úver navrhovateľ od odporkyne žiadal akurát občiansky preukaz a výmer o dôchodku. Zo začiatku nebol problém platiť tento úver, pretože manžel bol zamestnaný, problém so splácaním úveru vznikol vtedy, keď manžel zostal na dôchodku asi jeden rok dozadu.

V ďalšom konaní navrhovateľ opätovne ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti, pričom zotrval v celom rozsahu na podanej žalobe. Súdu však doručil dňa 05.11.2015 procesný návrh označený ako čiastočné späťvzatie v časti istiny vo výške 90 Eur, pretože po podaní žaloby v tejto sume eviduje zo strany žalovanej úhradu zo dňa 05.09.2014. Svoju pohľadávku tak vyčíslil v sume 250,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 340,84 Eur od 23.01.2014 do 04.09.2014 a zo sumy 250,84 Eur od 05.09.2014 do zaplatenia. Tvrdeniu odporkyne teda korešponduje následne v konaní podaný procesný návrh na čiastočné späťvzatie návrhu v rozsahu tejto platby. Na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa (čiastočné späťvzatie návrhu) súd rozhodol o zastavení konania v navrhovanej časti v súlade s ust. § 96 ods. 1, 2 O.s. p. s. Z vyjadrenia odporkyne vyplynulo, že s takýmto návrhom súhlasí.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal predovšetkým z obsahu spisu, najmä listinných dôkazov predložených v priebehu konania navrhovateľom, z vyjadrenia odporkyne, majúť tak v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci za preukázaný skutkový stav veci, na základe ktorého súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery:

Osobitne súd poukazuje na oznámenie veriteľa o schválení revolvingového úveru dlžníkovi - zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2010 podpísaná len veriteľom. Z obsahu tohto

oznámenia je evidentný prehľad údajov o schválenom revolvingovom úvere, ktoré kopírujú povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného od 2.4.2010, ďalej tiež iba „zák. č. 129/2010 Z.z.“), ktorý je pre posúdenie právneho titulu - zmluvy o revolvingovom úvere rozhodujúci. Tento listinný dôkaz však nemôže dodatočne zhojiť nedostatky posudzovanej zmluvy.

Po takomto zistení skutkových okolností súd vyhodnotil právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou podľa charakteru subjektov prejavujúcich vôľu ako vzťah spotrebiteľský. Preto vznik právneho vzťahu ako aj práv a povinností z neho vyplývajúcich musel súd ex offio právne posúdiť aplikáciou a interpretáciou právnych noriem vzťahujúcich sa na ochranu spotrebiteľa. Ak zákonom určený typ zmluvy má charakter spotrebiteľskej zmluvy, potom musí mať náležitosti svojho zmluvného typu vyžadované zákonom a zároveň musí spĺňať podmienky, ktoré sú zákonom určené pre spotrebiteľské zmluvy. Zásadný význam pre úpravu spotrebiteľských zmlúv v práve ES má Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. T.z., že súd posudzoval právny vzťah vzniknutý úverovou zmluvou zo dňa 22.10.2010 uzatvorenej v zmysle ustanovení ust. § 269 ods. 2 a ustanovení §§ 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov („Obch. zák.“) o úverovej zmluve, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, so zreteľom na osoby účastníkov tohto právneho vzťahu (z ktorých odporca je spotrebiteľom, je nevyhnutné posudzovať tento vzťah najmä v zmysle ust. §§ 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov - „Obč. zák.“), tiež v spojení s právnou úpravou zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy.

Existenciu úverového vzťahu, ako aj rozsah vzájomných plnení účastníkov tohto vzťahu mal súd preukázané vyššie vymenovanými listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, a skutkové okolnosti z nich vyplývajúce neboli medzi účastníkmi konania sporné.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) (ďalej len „ZSÚ“): Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) ZSÚ: Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) ZSÚ: Na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) ZSÚ: Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ: Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať povinné náležitosti medzi inými aj:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 9 ods. 6 ZSÚ: Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Súd mal výhrady k obsahovým náležitostiam posudzovanej úverovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to k absencii

- konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f),
- výšky, počtu a termínom splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k).

Posudzovaná zmluva, uzavretá medzi účastníkmi, tieto podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne, t. j. určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje všeobecne na každý právny úkon (§§ 34 a nasl. Obč. zák.) neobsahovala.

Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>,

Súd však poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák. o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré mal odporca navrhovateľovi zaplatiť. Nemôže byť tak žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy noriem spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad citovaného ustanovenia, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej, teda tak k istine, úrokom i poplatkom z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru. Aj keď bola v zmluve explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 51,44 Eur, a aj celkové náklady spotrebiteľa v sume 2.160,48 Eur, nikde však nebola uvedená výška splátok istiny a úroku (príp. iných poplatkov, ak ich navrhovateľ účtoval). Účelom tejto náležitosti je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa.

Ďalej zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zák. Z toho možno usúdiť, že počet splátok ako údaj nachádzajúci sa v zmluve, nemožno stotožňovať s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri obligatórnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) cit. zák. iný výklad, že konečná splatnosť musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bezpochybnosti a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude splácať úver. Takýto údaj v zmluve uvedený nie je.

Keďže bol nepochybne odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 960,- Eur, je však v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, ale rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Z uvedených dôvodov tak povinnosťou odporcu bolo navrhovateľovi vrátiť len poskytnutú peňažnú sumu 960,- Eur.

Súd však na tomto mieste konštatuje, že jednak z navrhovateľom tvrdených skutočností a jednak vychádzajúc z navrhovateľom predložených listinných dôkazov má nepochybne preukázané, že odporkyňa ku dňu podania návrhu na začatie konania navrhovateľovi spolu sumu 1.909,64 Eur (1.819,64 Eur + 90 Eur). Vychádzajúc z vyššie deklarovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru preto súd konštatuje, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu vyššiu, ako bola povinná. Záväzok odporcu tak zanikol už splnením podľa cit. ust. § 559 ods. 1 OZ. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že odporkyňa v písomnom vyjadrení návrhu nenamietala základ a výšku uplatnenej pohľadávky navrhovateľa. Súd je povinný v záujme ochrany verejného záujmu, ktorý na seba prevzal štát ako medzinárodný záväzok, ex offo preskúmať zákonný limit stanovený pre poskytovanie spotrebiteľských úverov a tejto povinnosti ho nemôže zbaviť nečinnosť účastníka.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, preto súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 250,84 Eur, ako aj uplatneného príslušenstva z tejto sumy ako nedôvodný zamietol.

Pre úplnosť je vhodné dodať, že Dohodu o poskytnutí služby - bod 8. dohoda o poskytnutí služby, 8.1 „predmetom tejto dohody ... záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť o splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úver, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/ Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu,

a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 138,14 Eur ...“. Podľa bodu 8.3 splátky úveru/revolvingu, ktorých splatnosť bola na základe tejto dohody o poskytnutí služby odložená, sa dlžník zaväzuje uhradiť po splatení ostatných splátok úveru/revolvingu podľa posledného platného splátkového kalendára ...“. Podľa bodu 8.4 „... veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa Článku 2 bod 3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3“.

súd vyhodnotil v kontexte celého obsahu a charakteru zmluvy, odmenu za poskytnutie tejto služby považuje za náklad súvisiaci s úverom. Konanie spotrebiteľa bolo vedené úmyslom prostredníctvom úveru si zabezpečiť finančné prostriedky a nie platiť za iné služby poskytovateľovi úveru, konkrétne za službu ktorá do budúcnosti ráta s nemožnosťou spotrebiteľa splácať úver riadne a včas. Takto zakomponovanú službu súd považuje za nástroj pri ponúkaní tohto úveru, ktorý z hľadiska zvolenej interpretácie, v spotrebiteľovi má vyvolať pocit „výhodnosti“. Častým argumentom známym zo súdnej praxe v súvislosti s používaním služieb s takýmto obsahom, je že spotrebiteľ nemá právny nárok na zmenu zmluvou dohodnutých splátok úveru. K tomuto argumentu je potrebné uviesť, že k dispozícii sú rôzne právne inštitúty avšak ich využitie sú závislé od vôle zmluvných strán. Podľa názoru súdu ide o neodôvodnený náklad, ktorý predražuje poskytovanie úveru a z hľadiska poskytovateľa úverových služieb, ktorému z jeho praxe, predovšetkým zvoleného okruhu spotrebiteľov na ktorých sa zameriava pri ponúkaní svojich finančných služieb, musí byť známe, že porušovanie zmluvných povinností - riadne splácanie úveru je dané predovšetkým prechodným nedostatkom finančných prostriedkov u spotrebiteľa, a preto z hľadiska poctivého obchodného styku, je poskytovanie takejto služby neprijateľné. Z pohľadu spotrebiteľa ide o dodatočné náklady spojené s úverom, keďže v konečnom dôsledku si na zaplatenie tejto služby finančné prostriedky požičal. Aj takýto vynaložený náklad spotrebiteľa - odporkyne podľa názoru súdu - musí byť započítaný na úverovú istinu.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a súčasne z toho, že odporkyňa bola vo veci v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej tak voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže si však odporkyňa právo na náhradu trov konania návrhom v súlade s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.